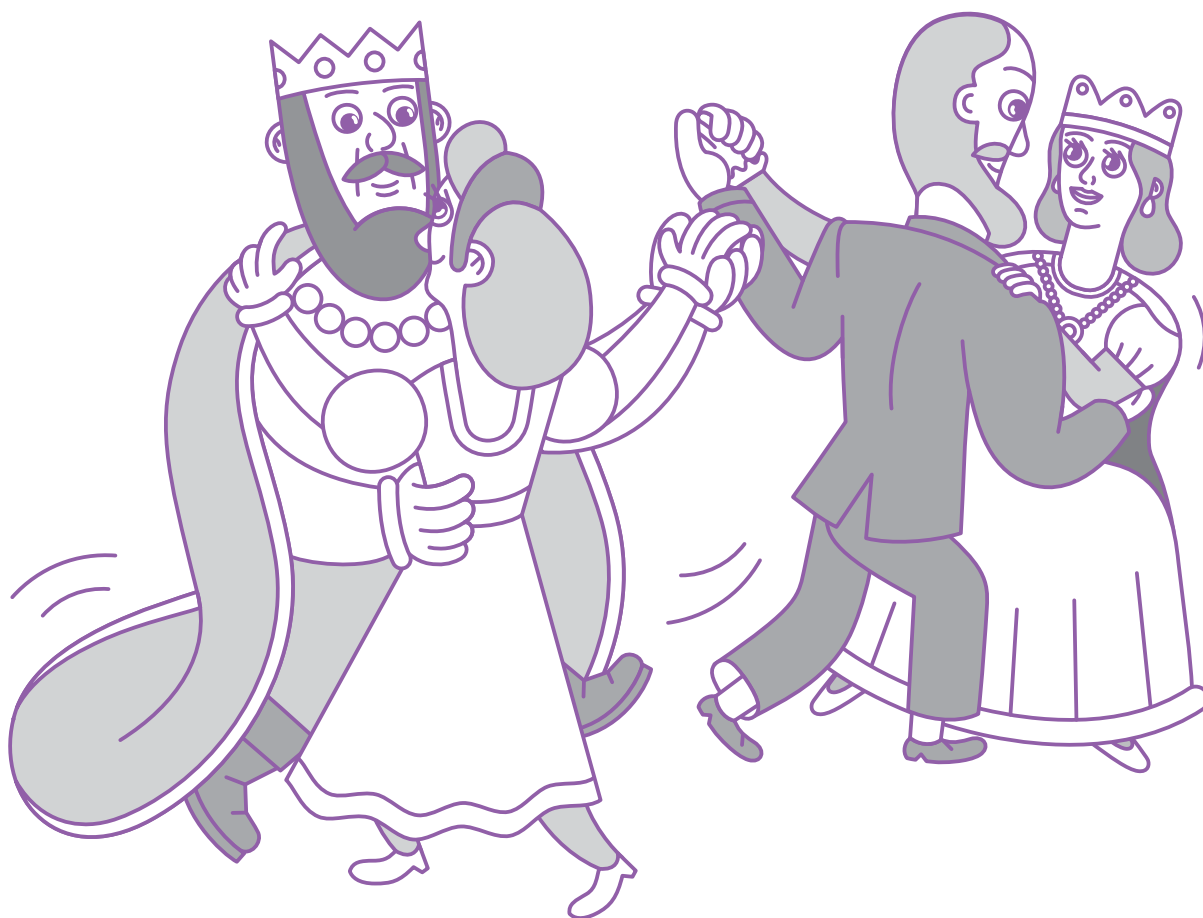

SCENARIUSZ 4 z 10

W KRÓLESTWIE UCZUĆ

RADOŚĆ

Radość w Królestwie

KARTA SCENARIUSZA

Zapis do dziennika

CEL ZAJĘĆ

Rozpoznawanie, nazywanie i okazywanie radości

AKTYWNOŚCI

- List od króla – odczytanie listu z podziękowaniem. Rozmowa o radości i sposobach jej okazywania.
- Taniec radości – zabawa ruchowa z muzyką. Nazywanie części ciała. Ćwiczenie koordynacji ruchowej.
- Co wywołuje w nas radość? – praca plastyczna w grupie. Tworzenie plakatu.
- Muzyka radości – zabawa ruchowa. Rozwijanie umiejętności muzycznych. Kształcenie słuchu muzycznego.
- Gdzie jest pies? – refleksja. Rozpoznawanie uczuć i emocji na podstawie zachowań.
- Trzecia zasada – wprowadzenie zasady: „Okazujemy radość, pamiętając, że nie jesteśmy sami”.
- Góra Radości – wystuchanie edyktu królewskiego, złożenie odcisku palca na chorągwi i otrzymanie odznaki do Karty Mieszkańca.
- Wycieczka na Górę Radości – opowieść animowana.

REALIZOWANE PUNKTY PODSTAWY PROGRAMOWEJ WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO

II.1, II.2, III.4, II.9, III.6, III.7, III.8

Co się dzieje w tym epizodzie?

Dzieci przychodzą na zajęcia i znajdują przy domach swoich postaci karteczki z podziękowaniami od pary królewskiej. Otrzymują także list skierowany do wszystkich mieszkańców, w którym królowa i król informują ich, jak wielką radość czują, widząc, że w Królestwie mieszkają tak serdeczni ludzie. Król zaprasza mieszkańców do wspólnego tańca radości. Dzieci rozmawiają o tym, co im sprawia radości i razem przygotowują plakat. Następnie każdy mieszkaniec królestwa tworzy własny prosty instrument muzyczny i wykorzystuje go do okazania radości. Po chwili wesolej głośnie zabawy dzieci zauważają, że piesek pary królewskiej się schował. Rozmawiają o możliwych powodach zachowania szczeniaka i poznają trzecią zasadę Królestwa, mówiąc o tym, że nawet kiedy jest nam bardzo wesoło i dajemy wyraz swojej radości, musimy pamiętać o tym, że są wokół nas inni, którzy mogą potrzebować spokoju i mają do niego takie samo prawo jak my do radości. Na koniec zajęć para królewska upamiętnia wydarzenie tego dnia, nazywając kolejne wzniesienie w królestwie Górą Radości i przekazując mieszkańcom odznaki „Wiem, co to jest radość” do wklejenia do Karty Mieszkańca.

Przygotowanie do zajęć

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- list od pary królewskiej

- szablon chorągwi
- szablon odznaki „Wiem, co to jest radość”
- kufer
- Karta Zasad Królestwa Uczuć
- Karty Mieszkańców Królestwa Uczuć
- wypisane odręcznie małe karteczki z podziękowaniami
- koperta
- nagranie wesołej skocznej muzyki
- urządzenie do odtworzenia nagrania
- kartki papieru (format A6)
- materiały potrzebne do wykonania prostych instrumentów muzycznych (według Twojego pomysłu) lub gotowe instrumenty
- arkusz papieru (format A2)
- tusz i gąbka
- klej

Przygotowanie scenerii i rekwizytów

Zgromadź materiały potrzebne do zrobienia instrumentów muzycznych oraz wydrukuj instrukcje ich wykonania. Przygotuj list od pary królewskiej i schowaj go w kopercie zaadresowanej do wszystkich mieszkańców Królestwa.

Przed rozpoczęciem zajęć przyczep do domów na planszy scenerii karteczki z podziękowaniami dla postaci, które w nich mieszkają, a w pobliżu domów umieść kopertę z listem. Przygotuj urządzenie do odtwarzania muzyki i wybrane nagranie.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

LIST OD KRÓLA – ODCZYTANIE LISTU Z PODZIĘKOWANIEM

Rozpocznij zajęcia od skierowania uwagi dzieci na planszę scenerii:

- Czy coś się zmieniło w Królestwie Uczuć? Czy chcecie wiedzieć, co jest napisane na tych karteczkach?

Podchodź po kolei do każdego domu, pytaj, kto tu mieszka i odczytuj mieszkańcom karteczkę, która jest przyklejona obok ich siedziby. Następnie zwróć uwagę na list, mówiąc:

- A co tutaj mamy? To koperta zaadresowana do mieszkańców Królestwa Uczuć. Otwieramy?

Poproś dzieci, żeby usiadły. Zdejmij kopertę z planszy, wyciągnij z niej list i odczytaj na głos.

Drodzy Mieszkańcy Królestwa Uczuć!

”

Bardzo Wam dziękujemy za troskę i wsparcie, jakie okazaliście naszemu ukochanemu psu, kiedy przeżywał chwilę onieśmienia. Ucieszyliśmy się, że w Królestwie mieszkają tak serdeczni ludzie. W nocy z radości nie mogliśmy zasnąć i stworzyliśmy muzykę, do której tańczyliśmy w zamku. Chcieliśmy się z Wami podzielić tą radością. Zapraszamy Was do tańca radości!

”

Wasza Królowa i Wasz Król

TANIEC RADOŚCI – ZABAWA RUCHOWA Z MUZYKĄ

Włącz skoczną wesołą muzykę, o szybszym tempie i zaproś dzieci do zabawy:

- Pokażcie, jak się zachowuje człowiek, który jest radosny. Pokażcie, jak się cieszy wasza głowa. A jak się cieszą wasze plecy, ręce, nogi, kolana itd. A na zakończenie jeszcze raz pokażcie, co robi człowiek, który się cieszy.

Podczas wykonywania kolejnych etapów ćwiczenia zwróć uwagę, żeby dzieci okazywały ekspresję za pomocą wymienianych części ciała.

CO WYWOŁUJE W NAS RADOŚĆ? – PRACA PLASTYCZNA W GRUPIE

Po tańcu radości czas na refleksję. Zapytaj dzieci:

- Co wam sprawia radość? Co powoduje, że się cieszyacie?

Rozdaj dzieciom niewielkie kartki papieru (format A6) i poproś, aby narysowały to, co ostatnio sprawiło im najwięcej radości. Gotowe prace przyklejcie na dużym arkuszu papieru (co najmniej A2), a następnie nadajcie tytuł każdemu rysunkowi, np. „Wyprawa do wesołego miasteczka”, i stworzonemu w ten sposób plakatowi, np. „Nasze źródła radości”. Zapisz tytuł na plakacie i podpisz każdy rysunek. Powieś plakat w widocznym miejscu.

MUZYKA RADOŚCI – ROZWIJANIE UMIEJĘTNOŚCI MUZYCZNYCH

Animując sylwety królowej i króla, zaprosz dzieci do zabawy:

Gdybyście mieli skomponować muzykę radości, jak ona by brzmiała? Skoro już wiemy, co nam sprawia radość, każdy z mieszkańców Królestwa może mieć swój własny instrument i skomponować swoją muzykę radości.

Każde dziecko tworzy jeden prosty instrument według instrukcji (np. marakasy czy bębenek) z materiałów przyniesionych przez nauczyciela. Poproś dzieci, żeby wykorzystały stworzone przez siebie instrumenty do wyrażenia radości, którą odczuwały w sytuacji narysowanej przez siebie na plakacie. Zachęć je do aktywności ruchowej, grania, tańczenia, śpiewania i podskakiwania. Pozwól, aby przez chwilę w sali zapanował radosny chaos i wrzawa. Wykorzystaj to, że dzieci są zajęte okazywaniem radości i zdejmij z planszy scenerii sylwetę psa, a następnie schowaj ją na przykład za szafką w taki sposób, żeby wystawał tylko ogon.

GDZIE JEST PIES? – REFLEKSJA

Poproś dzieci o zakończenie radosnej zabawy. Usiądźcie razem w kręgu przed planszą scenerii. Rozpocznij rozmowę:

- Co czuliście, grając, śpiewając i tańcząc? Co było dla was najprzyjemniejsze?

Jeśli dzieci same nie spostrzegą braku sylwety psa, zwróć im na to uwagę, używając sylwet par królewskiej:

Zobaczcie, nasz szczeniak chyba zniknął. Co się mogło z nim stać? Czy widzicie go gdzieś?

Pokieruj rozmowę, tak żeby dzieci zauważyły ukrytego psa i zaczęły zastanawiać się, dlaczego się schował:

Czy myślicie, że on także cieszył się w trakcie naszej zabawy? Czy może coś go przestraszyło? Coś mu mogło przeszkadzać?

Rozmowa powinna doprowadzić do wniosku, że pies mógł się przestraszyć głośnych dźwięków i chaosu, mógł się odczuwać jako nieprzyjemne, mimo że dzieci dobrze się bawiły. Jeśli dzieci same poczują taką potrzebę, pozwól im przeprosić pieska. Jeśli nie, naprowadź je na to, pytając, jak można się zachować, kiedy komuś sprawiło się przykrość, nawet niechcący.

TRZECIA ZASADA – WPROWADZENIE ZASADY „OKAZUJEMY RADOŚĆ, PAMIĘTAJĄC, ŻE NIE JESTEŚMY SAMI”

Zdejmij z planszy Kartę Zasad Królestwa Uczuć i rozpocznij rozmowę z dziećmi, animując postaci pary królewskiej:

*Dzisiaj przeżyliśmy wiele radosnych chwil i wiemy już, co nam sprawia radość. Zauważyliście również, że tak jak królewski piesek, czasami druga osoba nie podziela naszej radości i sposób, w jaki ją wyrażamy, może być dla niej źródłem nieprzyjemnych uczuć, może komuś przeszkadzać. To nie znaczy, że nie możemy się cieszyć i tego okazywać, ale warto zwracać uwagę na to, czy nie robimy komuś przykrości i nie przeszkadzamy. Przecież moglibyśmy grać trochę ciszej lub iść do innej sali. Ustalmy więc kolejną zasadę naszego Królestwa: **Okazujemy radość, pamiętając, że nie jesteśmy sami.***

Omów z dziećmi tę zasadę, wyjaśnij, że mamy prawo okazywać radość, ale z uwzględnieniem tego, że wokół nas są inne osoby i zwierzęta, którym nie powinniśmy przeszkadzać, bo mają prawo do spokoju, a nie wszyscy w ten sam sposób odbieramy hałas, niektórzy są na niego bardziej wrażliwi. Możesz poprosić dzieci o podanie przykładów sytuacji, w których okazywana przez nie radość przeszkadzała komuś. Po upewnieniu się, że wszyscy dobrze rozumieją nową zasadę, zapisz ją na Karcie Zasad, a następnie przyczep Kartę do planszy scenarii.

! GÓRA RADOŚCI – WYSŁUCHANIE EDYKTU KRÓLEWSKIEGO

Wciel się w rolę królowej i powiedz:

Na pamiątkę tego radosnego dnia proponuje nazwanie kolejnego wzniesienia w Królestwie Górą Radości. Przygotowałam chorągiew, na której każdy, kto doświadczył radości, może odcisnąć swój palec.

Gdy wszyscy złożą odciski palców na chorągwi, wyjmij Karty Mieszkańców z kufra i rozdaj dzieciom wraz z odznakami „Wiem, co to jest radość”. Daj dzieciom czas na przyklejenie odznaki do karty.

! WYCIECZKA NA GÓRĘ RADOŚCI – OPowieść ANIMOWANA

Zaproponuj dzieciom wyprawę na szczyt Góry Radości. Poproś, by wstały i postarały się pokazywać gestami oraz ruchami, kolejne działania i odczucia uczestników wyprawy, a następnie rozpocznij odczytywanie opowieści:

Wesoło, dziarskim krokiem idziemy przez Królestwo. Trzymamy chorągiew Góry Radości. Idziemy pod górkę, wysoko podnosimy nogi. Ale ta góra stroma! Jest nam coraz ciężiej tak maszerować, mamy coraz mniej siły, choć nadal uśmiechamy się. I w końcu... Tak jest! Sukces! Doszliśmy na sam szczyt góry. Zatkniemy chorągiew. Rozejrzyjmy się dookoła: jakie piękne to nasze Królestwo! Wzdychamy z zachwytem i patrzymy w prawo, teraz w lewo i za siebie. Skoro już nazwaliśmy górę i ustawiliśmy chorągiew, możemy wracać do domu: zbiegamy szybciutko, na palcach, na sam dół. Mamy świetne humory!

! MIESZKAŃCY WRACAJĄ DO DOMÓW – ZAKOŃCZENIE ZAJĘĆ

Podziękuj dzieciom za uczestnictwo w kolejnej przygodzie w Królestwie Uczuć. Przyczep sylwetki mieszkańców oraz pary królewskiej i szczeniaka do planszy scenarii, a Karty Mieszkańców Królestwa Uczuć schowaj do kufra.

Po zajęciach – informacja dla rodziców i opiekunów

Po zakończeniu realizacji epizodu przekaz rodzicom lub opiekunom dzieci przygotowaną specjalnie dla nich informację, która umożliwi im kontynuację pracy, którą dzisiaj wykonałaś/wykonałeś z grupą. Znajdziesz ją [tutaj](#).